

Gewoon doen!

Lou Snoek

Lou Snoek raakt in de vroege ochtend van 01-01-2001 voor het leven getekend na de brand in de Volendamse bar De Hemel. Tegen de verwachting in ontwaakt hij in een Brussels ziekenhuis uit zijn coma. Meteen daarna kijkt hij al naar wat hij nog wel kan en dat is veel. Tijdens lezingen vertelt Lou dat acceptatie, doorzettingsvermogen en een positieve houding nieuwe kansen opleveren en dat zijn persoonlijke verhaal tegelijk een metafoor is voor organisaties die vanuit zwaar weer in rustiger vaarwater terecht willen komen.

Nadat de kerstversiering in bar De Hemel in brand is gevlogen, is er geen ontkomen aan voor de jongeren die daar oud en nieuw vieren. Veertien van hen komen om, tientallen raken gewond. “Mijn overlevingskans was klein. Na zeven weken kwam ik bij uit mijn coma en begon het revalidatieproces. Dat moest ik vooral zelf doen, hoewel de steun van verplegend personeel, artsen en familie belangrijk was. Geluk bij een ongeluk was dat in Volendam veel mensen hetzelfde was overkomen en bijna iedereen van de situatie afwist. Daardoor bevonden we ons in een beschermde omgeving tussen mensen die er met z’n allen voor wilden gaan. Wanneer het mij alleen was overkomen was het moeilijker geweest”, vertelt Lou. “Ik realiseerde me wel dat het een klein wonder was dat ik er zo doorheen was gekomen en had meteen zoiets van: dat kan dus niet meer, wat nog wel? Ik focuste mijzelf daar erg op en ontdekte gaandeweg dat veel mogelijk was. Uiteindelijk verraste ik mezelf.”

Natuurlijk is het moeilijk voor de net 16-jarige Lou als hij merkt dat ook zijn gezicht is verbrand. “Op die leeftijd ben je erg met je uiterlijk bezig en vraag je je af of je zo ooit nog een meisje of een baan zal krijgen.” Inmiddels is hij gelukkig getrouwd, heeft hij een kantoorfunctie bij een visgroothandel en volgt hij een studie commerciële economie. Van mensen die hem nastaren, vooral buiten Volendam, trekt hij zich niet zoveel aan. “Je moet er, plat gezegd, een beetje schijt aan hebben. Als je die houding uitstraalt trek je veel meer naar je toe. Dat is eigenlijk de kern van mijn verhaal. Als je niet kunt loslaten en accepteren wat je is overkomen en bij de pakken neer gaat zitten heb je daar uiteindelijk jezelf mee. Dat geldt natuurlijk net zo voor bedrijven die met tegenslag te maken hebben.”

LEVEN ERVOOR EN ERNA

Ook uit de rest van zijn verhaal kunnen mensen die iets soortgelijks is overkomen of organisaties inspiratie en kracht putten. “Ik had alles voor het ongeluk al een beetje uitgestippeld. Dat was het leven ervoor, nu moest ik helemaal overnieuw beginnen aan het leven daarna. Het beklimmen van bergen was letterlijk en figuurlijk het

einde van ons revalidatieproces. In 2004 de Mont Blanc. Dat deed ik om mezelf te bewijzen dat ik er op de juiste manier bovenop was gekomen. In 2010 – ondanks het feit dat mijn beschadigde huid het klimmen op grotere hoogte lastiger maakte – de Kilimanjaro. Om anderen te laten zien wat er allemaal mogelijk is als je bereid bent er keihard voor te werken.” Sinds 2011, tien jaar na dato, geeft Lou Snoek lezingen. “Voor mij is het nu allemaal de voornaamste zaak voor de wereld, maar voor een zaal moet ik mijn verhaal vanaf het begin vertellen en aanpassen aan de bedrijven of organisaties waarvoor ik spreek. De positieve houding, openstaan voor veranderingen en grenzen willen verleggen hebben mij gebracht waar ik nu ben. Dat is de boodschap die ik vooral wil overbrengen, maar ik spreek ook over veiligheid. Het ontbreken daarvan is immers de oorzaak van de brand geweest. Hoe mijn leven zou zijn verlopen als dit niet was gebeurd? Ik denk dat het wat meer doorsnee zou zijn geweest”, lacht Lou. “Wat de situatie ook is, kijk altijd naar wat je wel kan en zet door. Gewoon doen!” 📧 lousnoek@speakersacademy.nl